

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

1 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun, Nadejda Toma,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2020, declarat de avocata Guțu Tatiana în numele inculpaților

Spătaru Dan XXXXX, născut la XXXXX, originar din s. XXXXX, r-nul XXXXX, locuitor al mun. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Spătaru (Țui) Ana XXXXX, născută la XXXXX, originară din s. XXXXX, r-nul XXXXX, locuitoare a mun. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare:

instanța de fond: 12.11.2015 - 24.02.2020,

instanța de apel: 16.03.2020 - 11.11.2020,

instanța de recurs: 05.01.2021 - 01.03.2021.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința din 24 februarie 2020, Judecătoria Bălți a dispus: „Se încetează procesul penal în cauza privind învinuirea lui Spătaru Dan Valentin, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspundere penală, cu atragere la răspundere contravențională conform art. 55 Cod penal al RM, aplicându-i sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, ceea ce constituie 3000 lei.

Se încetează procesul penal în cauza privind învinuirea lui Spătaru (Țui) Ana Ivan, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal al RM, cu liberarea acesteia de răspundere penală, cu atragere la răspundere contravențională conform art. 55 Cod penal, aplicându-i sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, ceea ce constituie 3000 lei”.

2. Instanța de fond a constatat că, Spătaru D., **a fost învinuit** de faptul că, la 09.06.2015, în a doua jumătate a zilei, fiind împreună cu Spătaru A., care la acel moment deținea numele de Țui A., aflându-se în automobilul de marca/model ”Subaru Tribeca” cu n/î XXXXX, condus de către Spătaru A., au venit la stația Peco S.A. ”Tirex Petrol”, amplasată pe str. Sofiei, 1A, mun. Bălți, în regiunea traseului R-14, adică într-un loc public, conform art. 131 lit. a) Cod penal, loc care prin destinația sa este oricând accesibil publicului și conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, în mod intenționat, încălcând normele morale de comportament în societate, din intenții huliganice, a încălcat intenționat ordinea publică și sub pretextul de a se răzbuna pentru incidentul avut loc anterior între Spătaru A. și XXXXX, dorind a-și manifesta superioritatea față de restul membrilor societății, fără a apela la organele de drept pentru a soluționa astfel de cazuri, a coborât din automobil și l-a îmbrâncit pe angajatul stației Peco, XXXXX, lovindu-l cu pumnul în ochiul stâng, de la care ultimul a căzut jos, ulterior, aplicându-i numeroase lovituri cu mâinile și picioarele pe toată suprafața corpului și a feței, în văzul mai multor persoane, cauzându-i astfel, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 16.07.2015, o comotie cerebrală, echimoză sub ochiul stâng, echimoză, excoriații și edem al țesuturilor moi la maleola laterală a gambei stângi, ce după criteriul dereglării sănătății de scurtă durată, mai mult de 6 zile, dar nu mai mult de 21 zile, se clasează la leziuni corporale ușoare, iar după comiterea acțiunilor huliganice de la fața locului s-a eschivat cu automobilul cu care a venit împreună cu Spătaru Ana.

Astfel, Spătaru D. a săvârșit huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșită de două persoane, adică infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. b) Cod penal.

Spătaru (Țui) A. **a fost învinuită** de faptul că, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, în mod intenționat, încălcând normele morale de comportament în societate, la data de 09.06.2015, aproximativ la orele 15⁰⁰, aflându-se în încăperea stației Peco S.A. ”Tirex Petrol”, pe str. Sofiei, 1A, mun. Bălți, în regiunea traseului R-14, care se atribuie la loc public, din intenții huliganice, intenționat încălcând grosolan ordinea publică, fără careva motive întemeiate, a provocat o ceartă cu angajatul stației Peco, XXXXX, în care a aruncat cu o sticlă de masă plastică, după care i-a aplicat o lovitură cu palma peste față, în văzul mai multor persoane, după care a plecat din încăperea, în câteva minute revenind înapoi, aflându-se la volanul automobilului de marca/model ”Subaru Tribeca” cu n/î XXXXX și fiind împreună cu Spătaru D., au oprit la stația Peco S.A. ”Tirex Petrol”, amplasată pe str. Sofiei, 1A, mun. Bălți, în regiunea traseului R-14, adică într-un loc public, conform art. 131 lit. a) Cod penal, loc care prin destinația sa oricând accesibil publicului, unde afară se afla cet. XXXXX, pe care intenționat cu automobilul l-a tamponat, trecându-i cu roata autoturismului dat peste degetele piciorului stâng și lovindu-l cu bara de protecție în regiunea piciorului stâng, ulterior, ieșind din automobil, l-au îmbrâncit pe acesta aplicând lovituri cu palmele și picioarele în regiunea întregului corp și a feței lui XXXXX, în văzul mai multor

persoane, cauzându-i astfel, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 16.07.2015, o comoție cerebrală, echimoză sub ochiul stâng, echimoză, excoriații și edem a țesuturilor moi la maleola laterală a gambei stângi, ce după criteriul dereglării sănătății de scurtă durată, mai mult de 6 zile, dar nu mai mult de 21 de zile, se clasează la leziuni corporale ușoare, iar după comiterea acțiunilor huliganice de la fața locului s-au eschivat cu automobilul cu care au venit.

Astfel, Spătaru (Țui) A. a săvârșit huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșită de două persoane, adică infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța a reținut că, inculpatul Spătaru D. a pledat pentru încetarea procesului penal, pe motiv că în acțiunile sale nu sunt întrunite elementele componente ale infracțiunii incriminate.

Inculpata Spătaru (Țui) A. a solicitat încetarea procesului penal, din motiv că fapta săvârșită constituie o contravenție.

Totodată, instanța a statuat că fapta a fost săvârșită de inculpați cu aplicarea violenței asupra persoanei, fiind confirmată și prin declarațiile martorului Comerzan C., că inculpații l-au lovit pe XXXXX cu picioarele și mâinile peste tot corpul.

Mai mult, acest fapt se confirmă și prin raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 16.07.2015, conform căreia la XXXXX s-au identificat: o echimoză sub ochiul stâng, comoție cerebrală, care au fost calificate drept leziuni corporale ușoare, care au fost produse cu un corp bont, posibil pumnul, posibil în circumstanțele indicate în ordonanță. S-au mai depistat și o echimoză în regiunea maleolei laterale a gambei stângi, edem moderat a țesuturilor moi, care se califică drept vătămări corporale neînsemnate, fiind produse prin acțiunea unui corp bont, în circumstanțele indicate în ordonanță, adică la o călcare sau lovire cu roata automobilului.

Astfel este dovedită integral vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, ca huliganismul agravat adică, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și ***care prin conținutul lor se deosebesc prin obrăznicie deosebită***, săvârșită de două persoane.

În același timp, conform art. 55 alin. (1) Cod penal, persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunii prevăzute la art. 326, poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere administrativă în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 400 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.

Ținând cont de faptul că Spătaru (Țui) A. și Spătaru D. au săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, au loc stabil de trai, au un copil minor la întreținere, anterior nu au încălcat prevederile legislației în vigoare, nu au fost atrași la răspunderea administrativă sau penală, au recuperat benevol prejudiciu material pricinuit lui XXXXX, corectarea și reeducarea lor este posibilă fără a fi supuși răspunderii penale, cu aplicarea față de ei a art. 55 Cod penal, care prevede liberarea persoanei de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională.

În conformitate cu art. 332 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 2) - 9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

3. Procurorul în Procuratura mun. Bălți, Cîrma Cristina, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Spătaru Dan și Spătaru Ana să fie condamnați pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă a câte 1000 unități convenționale.

Apelanta a invocat că, instanța de judecată a menționat că inculpații întrunesc în totalitate ingerințele art. 55 Cod penal, și anume: comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, recuperarea prejudiciului cauzat și recunoașterea vinei.

Art. 55 alin. (1) Cod penal prevede expres: persoana care a comis pentru prima dată o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională dacă: și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul și s-a constatat că corectarea este posibilă fără a fi supusa răspunderii penale.

Însă, inculpați Spătaru D. și Spătaru A. în cadrul ședinței de judecată nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunii, atât la etapa incipientă a cercetării judecătorești, cât și în cadrul audierii lor în calitate de inculpați, declarând ambii univoc că careva lovituri corporale nu au aplicat părții vătămate, fapt care este combătut prin declarațiile victimei și ale martorilor acuzării, precum și din imaginile video anexate la materialele cauzei penale, de unde se întrevede lesne comportamentul obraznic, violent al inculpaților față de partea vătămată.

Mai mult, inculpații nu au recunoscut nici tamponarea victimei cu mijlocul de transport "Subaru Tribeca", la volanul căreia se afla inculpata Spătaru A. care a trecut cu roata peste falanga piciorului stâng a părții vătămate.

Astfel, nu au fost întrunite cerințele art. 55 Cod penal, ori odată ce una din clauzele expres prevăzute de lege nu este respectată, în speță recunoașterea vinei, ca urmare instanța era în imposibilitate de drept în aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal.

Ori, prin aplicarea de către instanță a prevederilor art. 55 Cod penal față de inculpați nu s-a asigurat atingerea scopului final al pedepsei, și anume a celui de corectare și reeducare, pedeapsa fiind inechitabilă cu fapta comisă, cu personalitatea inculpaților și cu concluziile trase pe seama celor întâmplate.

3.1. A declarat apel și avocata Guțu Tatiana, solicitând casarea totală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Spătaru Dan să fie achitat pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, sau încetarea procesului penal potrivit art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, precum și încetarea procesului penal în privința lui Spătaru (Țui) Ana din motiv că fapta întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional.

Apelanta a invocat că, nu s-au constatat nici faptele infracționale.

Pe lângă acesta, la 25.08.2015, Spătaru D. a fost scos de sub urmărirea penală din lipsa elementelor infracțiunii incriminate. Ulterior, prin ordonanța procurorului adjunct al Procuraturii mun. Bălți, Ionița T., din 14.04.2016, a fost anulată ordonanța

procurorului din 25.08.2015 de scoatere sub învinuire a lui Spătaru D., fiind reluată urmărirea penală în privința ultimului.

Astfel, în privința lui Spătaru D. ilegal a fost reluată urmărirea penală și pus iarăși sub învinuire, or, potrivit CoEDO, două situații pot determina redeschiderea unei cauze penale și anume: a) există fapte noi sau recent descoperite; b) există un viciu fundamental, însă, reieșind din conținutul ordonanței din 14.04.2016 de reluare a urmăririi penale nu se regăsesc aceste două situații.

Cu referire la redeschiderea urmăririi penale pe motiv că ancheta inițială nu a fost completă în cauza Stoianova și Nedelcu vs. România, Curtea a menționat că: carențele pot fi imputabile reclamantilor și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă. De asemenea, în opinia CtEDO, simpla părere că investigațiile într-o anumită cauză ar fi fost incomplete și neobiective, nu poate în sine, în absența unor erori jurisdicționale, încălcări grave ale procedurii de judecată sau abuzuri de putere, să releve erori în aplicarea dreptului material sau din alte motive considerabile care decurg din interesele justiției să indice prezența unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente (*cauza Radchikov c. Rusiei par.48*).

Prin probele administrate se confirmă că Spătaru D. nu i-aplicat lovituri lui XXXXX ci doar la împins, acest fapt este consemnat de către organul de urmărire penală în procesul-verbal privind vizionarea și examinarea înregistrării video din 16.06.2015.

Potrivit declarațiilor martorilor și înregistrării video care a fost vizionată în cadrul cercetării judecătorești nu a fost constatată legătura cauzală cîntre leziunile părții vătămate XXXXX în regiunea maleolei stîngi și automobilul condus de Spătaru A., or, martorii care se aflau în automobil Dascăl S. și Ostaf C. au declarat că Spătaru A. n-a trecut cu automobilul peste piciorul lui XXXXX, însă ultimii au confirmat faptul că XXXXX a sărit de pe pantă de la înălțime, iar potrivit raportului suplimentar de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 23.07.2015, leziunile în regiunea maleolei stîngi puteau apărea în timpul și în circumstanțele indicate, adică în urma unei căderi.

Potrivit declarațiilor inculpatei Spătaru A. anterior între ea și XXXXX a mai avut loc un conflict la aceeași stație Peco. Cu câteva luni mai înainte de conflictul respectiv Spătaru A. împreună cu două prietene în aceeași stație Peco, XXXXX le-a numit cu cuvinte necenzurate și le-a făcut propuneri indecente, amenințând-o pe Spătaru A. cu bătaie, iar la 09.06.2015 ultimul văzând-o iarăși a început să o numească cu cuvinte necenzurate și să-i facă propuneri indecente, din care considerente ultima a împins sticla de apă care se afla pe masa fără ca să-l atingă e XXXXX

Faptul că anterior între ei a mai avut loc un conflict a fost confirmat și de partea vătămată XXXXX Astfel, între Spătaru A. și XXXXX existau relații ostile până la conflictul din 09.06.2015.

Astfel, acțiunile lui Spătaru A. nu întrunesc elementele componenței infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar instanța de fond incorect a ajuns la concluzia despre vinovăția lui Spătaru D. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Eronat a fost constatată și vinovăția lui Spătaru (Țui) A. în săvârșirea infracțiunii incriminate, deoarece acțiunile ultimei cad sub incidența Codului contravențional, iar urmând a fi calificate în baza art. 78 Cod contravențional și nicidecum în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece lipsește un indiciu obligatoriu a acestei infracțiuni - motivul huliganic. Infracțiunile de huliganism sunt orientate, de regulă, spre public, spre reacția publicului, scop care nu a fost urmărit de către inculpată. Participanții la conflict

doar sau acostat jignitor într-un loc public iar acțiunile lor n-au fost îndreptate spre reacția publicului.

Reieșind din declarațiile lui Spătaru A. și XXXXX între ei exista o relație de dușmănie, ură de o perioadă mai îndelungată, între ei eu avut loc mai multe conflicte, deci în cazul respectiv nu poate fi vorba de intenții huliganice, nu s-a urmărit scopul atragerii și jignirii publicului, dar s-a urmărit scopul unei răzbunări, iar faptele descrise de către acuzatorul de stat în învinuire nu se confirmă.

Reieșind din prevederile art. 332 alin. (2) Codului de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului Contravențional.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2020, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Spătaru Dan **a fost considerat vinovat** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu **încetarea procesului** penal din motivul intervenirii termenului de prescripție prevăzut la art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, art. 275 pct. 4) și art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală.

Spătaru (Țui) Ana **a fost considerată vinovată** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu **încetarea procesului penal** din motivul intervenirii termenului de prescripție prevăzut la art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, art. 275 pct. 4) și art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, prima instanță a indicat în partea descriptivă a sentinței: „Spătaru Dan Valentin a fost învinuit de faptul, că....” și respectiv: „Spătaru (Țui) Ana a fost învinuită de faptul, că ...”.

Prin urmare, instanța de fond a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, dar nu le-a constatat ca fiind săvârșite de aceștia, or, potrivit art. 394 Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicând-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a constatat că, Spătaru D., la 09.06.2015, în a doua jumătate a zilei, fiind împreună cu Spătaru A., care la acel moment deținea numele de Țui A., aflându-se în automobilul ”Subaru Tribeca”, n/î XXXXX, condus de către Spătaru A., au venit la stația Peco S.A. „Tirex Petrol”, amplasată pe str. Sofiei, 1A, mun. Bălți, în regiunea traseului R-14, adică într-un loc public, conform art.131 lit. a) Cod penal, loc care prin destinația sa este oricând accesibil publicului și conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, în mod intenționat, încălcând normele morale de comportament în societate, din intenții huliganice, a încălcat intenționat ordinea publică și sub pretextul de a se răzbuna pentru incidentul avut loc anterior între Spătaru A. și XXXXX, dorind a-și manifesta superioritatea față de restul membrilor societății, fără a apela la organele de drept pentru a soluționa astfel de cazuri, a coborât din automobil și **l-a îmbrâncit pe** angajatul stației Peco, XXXXX, **lovindu-l cu pumnul în ochiul stâng, de la care ultimul a căzut jos, ulterior, aplicându-i numeroase lovituri cu mâinile și picioarele pe toată suprafața corpului și a feței**, în văzul mai multor persoane, **cauzându-i** astfel, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX

din 16.07.2015, *o comoție cerebrală, echimoză sub ochiul stâng, echimoză, excoriații și edem al țesuturilor moi la maleola laterală a gambei stângi*, ce după criteriul dereglării sănătății de scurtă durată, mai mult de 6 zile, dar nu mai mult de 21 zile, se clasează la *leziuni corporale ușoare*, iar după comiterea acțiunilor huliganice de la fața locului s-a eschivat cu automobilul cu care a venit împreună cu Spătaru Ana.

Astfel, Spătaru D. a săvârșit huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșită de două persoane, adică infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Spătaru (Țui) A., conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, în mod intenționat, încălcând normele morale de comportament în societate, la 09.06.2015, în jurul orei 15⁰⁰, aflându-se în încăperea stației Peco S.A. „Tirex Petrol”, pe str. Sofiei, 1A, mun. Bălți, în regiunea traseului R-14, care se atribuie la loc public, din intenții huliganice, intenționat încălcând grosolan ordinea publică, tară careva motive întemeiate, *a provocat o ceartă cu angajatul stației Peco, XXXXX, în care a aruncat cu o sticlă de masă plastică, după care i-a aplicat o lovitură cu palma peste față*, în văzul mai multor persoane, după care a plecat din încăperea, în câteva minute revenind înapoi, aflându-se la volanul automobilului „Subaru Tribeca”, n/î XXXXX, și fiind împreună cu Spătaru D., au oprit la stația Peco S.A. „Tirex Petrol”, amplasată pe str. Sofiei, IA, mun. Bălți, în regiunea traseului R-14, adică într-un loc public, conform art.131 lit. a) Cod penal, loc care prin destinația sa oricând accesibil publicului, unde *afară se afla XXXXX, pe care intenționat cu automobilul l-a tamponat, trecându-i cu roata autoturismului dat peste degetele piciorului stâng și lovindu-l cu bara de protecție în regiunea piciorului stâng*, ulterior, ieșind din automobil, *l-au îmbrâncit pe acesta aplicând lovituri cu palmele și picioarele în regiunea întregului corp și a feței lui XXXXX*, în văzul mai multor persoane, *cauzându-i* astfel, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 16.07.2015, *o comoție cerebrală, echimoză sub ochiul stâng, echimoză, excoriații și edem a țesuturilor moi la maleola laterală a gambei stângi*, ce după criteriul dereglării sănătății de scurtă durată, mai mult de 6 zile, dar nu mai mult de 21 de zile, se clasează la *leziuni corporale ușoare*, iar după comiterea acțiunilor huliganice de la fața locului s-au eschivat cu automobilul cu care au venit.

Astfel, Spătaru (Țui) A., a săvârșit huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșită de două persoane, adică infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, descriind condițiile prevăzute de art. 55 Cod penal și indicând că inculpații le întrunesc, instanța de fond nu a ținut cont că inculpații nu au recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii ce li se incriminează atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de fond. Mai mult, prin apelul declarat de avocat în interesele inculpaților, se solicită achitarea sau încetarea procesului penal. La fel și în instanța de apel inculpații au declarat că nu recunosc învinuirea pe art. 287 alin. (2) Cod penal.

Potrivit art. 55 Cod penal, persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere administrativă în cazurile în care și-a recunoscut vina.

Astfel, inculpații la toate etapele examinării cauzei nu și-au recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, deci, nu există condiția prevăzută de lege pentru

liberarea lor de răspundere penală, iar instanța de fond eronat le-a aplicat prevederile art. 55 Cod penal.

Totodată, instanța de fond just a apreciat că pe cauză sunt suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu coroborează între ele și care confirmă pe deplin vinovăția inculpaților în fapta infracțională reținută în sarcina lor.

Instanța de fond corect a conchis asupra vinovăției inculpaților.

Ori, din declarațiile părții vătămate XXXXX se constată, că anume *inculpata Spătaru (Țui) A. l-a bătut cu palmele peste față și i-a trecut cu automobilul peste degetele piciorului*, iar *inculpatul Spătaru D. l-a lovit cu pumnii și picioarele*. Acestea au fost confirmate prin declarațiile martorilor Comerzan C., Corolenco E. și Postolachi I., raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 16.07.2015, că la examinarea lui XXXXX s-au depistat o echimoză sub ochiul stâng, comoție cerebrală, ce după criteriul dereglării sănătății de scurtă durată mai mult de 6 zile dar nu mai mult de 21 zile (trei săptămâni) se clasează la *leziuni corporale ușoare*. 2. Leziunile au fost produse prin acțiunea o dată a unui corp dur bont cu o suprafață de interacțiune limitată, cum ar fi pumnul, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță. 3. La cet. XXXXX s-au mai depistat o echimoză în regiunea maleolei laterale a gambei stângi cu și edem moderat a țesuturilor moi, se califică la *vătămări corporale neînsemnate*. 4. Leziunile gambei au fost produse prin acțiunea unui corp(i) dur bont, în timpul și circumstanțele indicate, adică la o călcare sau lovire cu roata automobilului. 5. Localizarea și caracterul tuturor leziunilor corporale exclud posibilitatea formării lor prin cădere.

Starea de fapt reținută și de drept stabilită de prima instanță concordă cu circumstanțele și probele administrate, relevate și analizate în sentință.

În astfel de circumstanțe, cu certitudine sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fapta comisă depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Bălți, Cîrma C. din 25.08.2015, Spătaru D. a fost scos de sub urmărire penală în temeiul art. 52 alin. (1) pct. 22), art. 284, 285 Cod de procedură penală, pe motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3).

La 14.04.2016, procurorul ierarhic superior, adjunct al procurorului mun. Bălți, Ioniță T., a dispus anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Spătaru D. din 25.08.2015, cu reluarea urmăririi penale în temeiul art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, fiindcă verificarea materialelor cauzei a arătat, că Spătaru D. în faza urmăririi penale a fost scos neîntemeiat și ilegal de sub urmărire penală, fără a fi luat în considerație faptul, că partea vătămată, cât și celelalte probe administrate în cursul urmăririi penale arătau la Spătaru D. ca la persoană participantă împreună cu Țui A. la comiterea infracțiunii, însă *procurorul, în cadrul urmăririi penale nu a apreciat la justa valoare probele acumulate în cadrul urmăririi penale, neluând în considerație că fapta a fost comisă*, potrivit prevederilor art. 131 Cod penal în loc accesibil publicului și cu aplicarea violenței (f.d.178 vol. I).

Prin urmare, la verificarea materialelor cauzei, procurorul ierarhic superior este în drept, în cazul în care ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire penală a fost adoptată ilegal, să dispună reluarea urmăririi penale, în cazul apariției faptelor noi în cadrul efectuării urmăririi penale, partea vătămată XXXXX declarând cu certitudine, că

Spătaru D. împreună cu Țui A. a aplicat violență față de el, iar acțiunile lui au rămas nepedepsite.

Astfel, ordonanța procurorului din 14.04.2016 privind reluarea urmăririi penale după scoaterea lui Spătaru D. de sub urmărirea penală a fost emisă în concordanță cu prevederile art. 22 alin. (3) Cod de procedură penală, fapt prin care nu i-a afectat dreptul garantat de a nu fi urmărit repetat pentru una și aceeași faptă.

Totodată, *sunt constatate temeiurile prevăzute de art. 53 p. g), art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, art. 275 p. 4) Cod de procedură penală, art. 332 alin. (1), art. 391 alin. (1) p. 6) Cod de procedură penală, de încetare a procesului penal în privința lui Spătaru D. și Spătaru (Țui) A. pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție.*

Conform art. 391 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală *sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.*

5. Avocata Guțu Tatiana a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Spătaru Dan să fie achitat pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii sau încetat procesul penal potrivit art. 391 alin. (1) p. 6) Cod de procedură penală - există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, precum și încetat procesul penal în privința lui Spătaru (Țui) Ana din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, cu tragerea la răspundere contravențională în baza art. 354 Cod contravențional

Recurenta a invocat că, probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate în ședința de judecată atestă, că nu s-au constatat faptele infracționale. În acest sens instanța de apel urma să aprecieze probele, însă sub aspectul contradictorialității procesului penal acest fapt nu-l regăsim.

Prin probele analizate, se confirma faptul că Spătaru D. nu i-a aplicat lovituri lui XXXXX, ci doar la împins, acest fapt este consemnat de către organul de urmărire penală în procesul-verbal privind vizionarea și examinarea înregistrării video din 16.06.2015.

Potrivit declarațiilor martorilor și înregistrării video care a fost vizionată în cadrul cercetării judecătorești, nu a fost constatată legătura cauzală dintre leziunile părții vătămate XXXXX în regiunea maleolei stângi și automobilul condus de Spătaru (Țui) A., or, martorii care se aflau în automobil - Dascăl S. și Ostaf C. au declarat, că Spătaru A. n-a trecut cu automobilul peste piciorul lui XXXXX, însă ultimii au confirmat faptul că XXXXX a sărit de pe pantă de la înălțime, iar potrivit raportului suplimentar de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 23.07.2015, leziunile în regiunea maleolei stângi puteau apărea în timpul și în circumstanțele indicate, adică în urma unei căderi.

Conform declarațiilor inculpatei Spătaru A., anterior între ea și XXXXX a mai avut loc un conflict la aceeași stație Peco, fapt recunoscut de către partea vătămată în ședința de judecată. Cu câteva luni mai înainte de conflictul respectiv Spătaru A. împreună cu două prietene în aceeași stație Peco, XXXXX le-a numit cu cuvinte necenzurate și le-a făcut propuneri indecente, amenințând-o pe Spătaru A. cu bătaie, iar la 09.06.2015 ultimul văzând-o iarăși a început să o numească cu cuvinte necenzurate și să-i facă propuneri indecente, din care considerente ultima a împins sticla de apă care se

afla pe masa fără ca să-l atingă pe XXXXX, aceste declarații sunt în coroborare cu înregistrarea video examinată în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond și declarațiile martorilor Dacal S. și Ostap C.

Faptul că anterior între inculpată și partea vătămată a mai avut loc un conflict a fost confirmat și de însăși partea vătămată XXXXX Astfel, între Spătaru A. și XXXXX existau relații ostile până la conflictul din 09.06.2015. Acest fapt atestă că în acțiunile lui Spătaru (Țui) A. nu întrunesc elementele componentei infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Deoarece acțiunile ultimei cad sub incidența Codului contravențional, urmau a fi calificate în baza art. 78 Cod contravențional și nicidecum în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece lipsește un indiciu obligatoriu a acestei infracțiuni - motivul huliganic. Infracțiunile de huliganism sunt orientate, de regulă, spre public, spre reacția publicului, scop care nu a fost urmărit de către inculpată. Participanții la conflict doar sau acostat jignitor într-un loc public, iar acțiunile lor n-au fost îndreptate spre reacția publicului respectiv fiind prezente elementele unei contravenții prevăzute de art. 354 Cod contravențional.

Reieșind din declarațiile lui Spătaru A. și XXXXX între ei exista o relație de dușmănie, ură de o perioadă mai îndelungată, între ei eu avut loc mai multe conflicte, deci în cazul respectiv nu poate fi vorba de intenții huliganice, nu s-a urmărit scopul atragerii și jignirii publicului, iar faptele descrise de către acuzatorul de stat în învinuire nu se confirmă, reieșind din prevederile art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional.

Aceste motive care au fost invocate în instanța de apel nu au fost pe deplin examinate, iar din conținutul deciziei contestate se atestă că instanța de apel a omis să se expună asupra circumstanțelor invocate supra.

Referitor la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă, ținem să menționăm următoarele: Au fost invocate în apel Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015 cu privire la excepția de neconstituționalitate a articolului 287 alin. (1) din Codul de procedură penală. S-a menționat că la 25.08.2015 Spătaru D. a fost scos de sub urmărire din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii încriminate. Ulterior, prin ordonanța procurorului adjunct al Procuraturii mun. Bălți, Ionița T. din 14.04.2016 a fost anulată ordonanța procurorului din 25.08.2015 de scoatere sub învinuire a lui Spătaru D. și a fost reluată urmărirea penală în privința ultimului. Considerăm că în privința lui Spătaru D. ilegal a fost reluată urmărirea penală și pus iarăși sub învinuire, or, potrivit CEDO, două situații pot determina redeschiderea unei cauze penale și anume: a) există fapte noi sau recent descoperite; b) există un viciu fundamental, însă reieșind din conținutul ordonanței din 14.04.2016 de reluare a urmăririi penale nu se regăsesc aceste două situații, iar reluarea urmăririi penale s-a realizat în mod ilegal.

Cu referire la redeschiderea urmăririi penale pe motiv că ancheta inițială nu a fost completă, în cauza Stoianova și Nedelcu vs. România, Curtea a menționat că: „carențele pot fi imputabile reclamantilor și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă”. De asemenea, în opinia CtEDO, simpla părere că investigațiile într-o anumită cauză ar fi

fost incomplete și neobiective, nu poate în sine, în absența unor erori jurisdicționale, încălcări grave ale procedurii de judecată sau abuzuri de putere, să releve erori în aplicarea dreptului material sau din alte motive considerabile care decurg din interesele justiției să indice prezenta unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente (cauza Radchikov c. Rusiei par.48).

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 14) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) - 5) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpate, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni, dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită. Potrivit art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 285 alin. (2) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de **nereabilitare** a persoanei, dacă există temeiul prevăzut la art. 55 din Codul penal. Potrivit art. 391 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă în cazul prevăzut la art. 55 din Codul penal. Conform art. 55 alin. (1) Cod penal, persoana care **a săvârșit** pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția..., poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale. Conform art. 394 alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal

trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal. În corespundere cu art. 396 pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului.

Potrivit jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

Însă, instanța de fond a omis prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) în cazul de nereabilitate a inculpaților, în descriptiv indicând că ultimii: „**au fost învinuiți...**”, deci neconstatând fapta comisă ca fiind dovedită, dar încadrând acțiunilor lor în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în dispozitiv s-a contrazis, deoarece a adoptat soluția că: „**Se încetează procesul penal în cauza privind învinuirea lui Spătaru D. și Spătaru A. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspundere penală, cu atragere la răspundere contravențională conform art. 55 Cod penal al RM, aplicându-i sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, ceea ce constituie 3000 lei**”, nefiind clar dacă inculpații au fost reabilitați sau condamnați (*art. 55 CP, art. 285 al.(2), 391 al. (1) pct. 7) CPP*);

b) neîntemeiat a aplicat în speță prevederile art. 55 Cod penal, ori, inculpații nu și-au recunoscut vina;

c) a depășit limitele învinuirii formulate, deoarece a calificat acțiunile inculpaților în baza art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, conform calificativelor neimputate inculpaților prin rechizitoriu, cum ar fi: „**care prin conținutul lor se deosebesc prin obrăznicie deosebită**” (*art. 325 CPP*);

c) nu s-a expus în genere asupra versiunii apărării că în privința inculpatului Spătaru D. ar fi fost reluată neîntemeiat urmărirea penală prin ordonanței procurorului din 14.04.2016, încălcându-i dreptul de a nu fi urmărit și judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă (*art. 7 CP, art. 22, 101 CPP*).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor judecând examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art. 60 alin. (1) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua **săvârșirii infracțiunii** a expirat termenul de prescripție. Potrivit art. 8 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită și constatată printr-o **hotărâre**

judecătorească de condamnare definitivă. Potrivit art. 389 alin. (1), (4) pct. 3), (6) Cod de procedură penală, **sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată** prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. **Sentința de condamnare se adoptă cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție.** La adoptarea sentinței **de condamnare cu liberarea de pedeapsă**, instanța argumentează în baza căror temeieri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2), 4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, în cazul când o parte a acuzației este considerată neîntemeiată – temeierile pentru aceasta. În corespundere cu art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate **constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală**, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, **dar îl liberează de pedeapsă** pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței. Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeierile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate mai sus, și constatând divergent că: **„starea de fapt reținută și de drept stabilită de prima instanță concordă cu circumstanțele și probele administrate, relevate și analizate în sentință”**, nu a desființat total sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând, **în rest**, o sentință nemotivată și neîntemeiată legal, nefiind clar în care parte a casat-o și în care a menținut-o (*art. 385 alin. (1) pct. 1) – 5) CPP*);

b) nu a respectat procedura de aplicare a prescripției tragerii la răspundere penală a persoanei inculpate, enunțată supra (*art. 389 alin. (4) pct. 3) CPP*).

Ori, descriind fapta criminală, considerată ca fiind dovedită în descriptiv și calificând acțiunile inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – situație în care se adoptă o sentință de condamnare cu liberarea de pedeapsă în cazul prescripției, dar, contrazicându-se în dispozitiv indicând că inculpații: **„sunt considerați vinovați în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu încetarea procesului penal din motivul intervenirii termenului de prescripție prevăzut la art. 60**

alin. (1) lit. b) Cod penal, art. 275 pct. 4) și art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală”, este absolut neclar ce fel de sentință a pronunțat instanța – de condamnare sau de încetare a procesului penal, pe motive de reabilitare sau nereabilitare, în descriptivul și dispozitivul hotărârii adoptate fiind prezente elementele celor două categorii de hotărâri judiciare, care prin esența lor se exclud reciproc;

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în raport cu circumstanțele concrete de fapt și drept invocate în rechizitoriu pentru fiecare inculpat în parte, neindicând motivele pentru care ar fi admis unele probe și respins alte dovezi, în special probele aduse în sprijinul acuzării (art. 101, 394 alin. (1) pct.1) - 4) CPP, pct. 3.1. și 5. din decizie).

Ori, a descris divergent faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, indicând că: „Spătaru D... ***l-a îmbrâncit pe angajatul stației Peco, XXXXX, lovindu-l cu pumnul în ochiul stâng, de la care ultimul a căzut jos, ulterior, aplicându-i numeroase lovituri cu mâinile și picioarele pe toată suprafața corpului și a feței, în văzul mai multor persoane, cauzându-i astfel, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 16.07.2015, o comoție cerebrală, echimoză sub ochiul stâng, echimoză, excoriații și edem al țesuturilor moi la maleola laterală a gambei stângi, ce după criteriul dereglării sănătății de scurtă durată, mai mult de 6 zile, dar nu mai mult de 21 zile, se clasează la leziuni corporale ușoare... Spătaru (Țui) A... a provocat o ceartă cu angajatul stației Peco, XXXXX, în care a aruncat cu o sticlă de masă plastică, după care i-a aplicat o lovitură cu palma peste față ... afară se afla XXXXX, pe care intenționat cu automobilul l-a tamponat, trecându-i cu roata autoturismului dat peste degetele piciorului stâng și lovindu-l cu bara de protecție în regiunea piciorului stâng, ulterior, ieșind din automobil, l-au îmbrâncit pe acesta aplicând lovituri cu palmele și picioarele în regiunea întregului corp și a feței lui XXXXX, în văzul mai multor persoane, cauzându-i astfel, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 16.07.2015, o comoție cerebrală, echimoză sub ochiul stâng, echimoză, excoriații și edem a țesuturilor moi la maleola laterală a gambei stângi, ce după criteriul dereglării sănătății de scurtă durată, mai mult de 6 zile, dar nu mai mult de 21 de zile, se clasează la leziuni corporale ușoare...***”, deci nefiind clar constatat cine din inculpați, cum și ce fel de leziuni corporale a cauzat părții vătămate, concluziile enunțate nefiind coroborate cu raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 16.07.2015, cărui: „***la XXXXX s-au depistat o echimoză sub ochiul stâng, comoție cerebrală, ce după criteriul dereglării sănătății de scurtă durată mai mult de 6 zile dar nu mai mult de 21 zile (trei săptămâni) se clasează la leziuni corporale ușoare. 2. Leziunile au fost produse prin acțiunea o dată a unui corp dur bont cu o suprafață de interacțiune limitată, cum ar fi pumnul, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță. 3. La cet. XXXXX s-au mai depistat o echimoză în regiunea maleolei laterale a gambei stângi cu și edem moderat a țesuturilor moi, se califică la vătămări corporale neînsemnate. 4. Leziunile gambei au fost produse prin acțiunea unui corp(i) dur bont, în timpul și circumstanțele indicate, adică la o călcare sau lovire cu roata automobilului***”, cât și cu declarațiile părții vătămate XXXXX că: „***anume inculpata Spătaru (Țui) A. l-a bătut cu palmele peste față și i-a trecut cu automobilul peste degetele piciorului, iar inculpatul Spătaru D. l-a lovit cu pumnii și picioarele***”;

d) concluzia că: „***ordonanța procurorului din 14.04.2016 privind reluarea urmăririi penale după scoaterea lui Spătaru D. de sub urmărirea penală a fost emisă în concordanță cu prevederile art. 22 alin. (3) Cod de procedură penală, fapt prin care nu i-a afectat dreptul garantat de a nu fi urmărit repetat pentru una și aceeași faptă***”, nu a fost coroborată cu temeiurile de reluare a urmăririi penale în privința inculpatului Spătaru D., indicate în această ordonanță, adică că: „***Spătaru D. a fost scos neîntemeiat și ilegal de sub urmărire penală, fără a fi luat în considerație faptul, că partea vătămată, cât și celelalte probe administrate în cursul urmăririi penale arătau la Spătaru D. ca la persoană participantă împreună cu Țui A. la comiterea infracțiunii, însă procurorul, în cadrul urmăririi penale nu a apreciat la justa valoare probele acumulate în cadrul urmăririi***

penale, neluând în considerație că fapta a fost comisă, potrivit prevederilor art. 131 Cod penal în loc accesibil publicului și cu aplicarea violenței”, în raport cu prevederile art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, în vigoare la data respectivă, că reluarea urmăririi penale, după scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, poate avea loc numai dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea dată.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocata Guțu Tatiana, casează total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2020, în privința inculpaților Spătaru Dan XXXXX și Spătaru (Țui) Ana XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 26 martie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun
Nadejda Toma
Victor Boico